

til at bo i det samme område, og det er de ikke tjent med.

Når kommuner og boligforeninger handler på den måde, er det forståeligt. Det er nemlig svært at sige til en familie, som har stået på venteliste til en populær og ofte billig bolig i mange år, at de desværre ikke kommer i betragtning, fordi en familie, hvor begge de voksne er arbejdsløse, har mere brug for den. Det er ikke desto mindre det, en række kommuner bliver nødt til at gøre, og derfor er vores forslag, at alle kommuner skal tvinges til at bruge deres anvisningsret på en sådan måde, at kommunens stærke borgere kommer til at bo side om side med de mindre stærke borgere.

Et konkret eksempel: I en almenyttig bebyggelse, hvor f.eks. kun 10 pct. af beboerne er arbejdsløse, skal alle ledige lejligheder reserveres familier med sociale problemer, indtil kommunens boligsociale problemer er udlignet, altså indtil der er en jævn fordeling af stærke og mindre stærke borgere i hele kommunens almene boligbyggeri. Vi ønsker at tvinge kommunerne, det gør regeringen ikke, og det stiller vi os noget uforstående over for. Men grunden er sandsynligvis, at regeringen og Dansk Folkeparti ønsker at sælge almene boliger. De almene problembebyggelser er usælgelige, og derfor er det nødvendigt at holde de bedste fri for anvisning, hvis salget skal blive en succes. Regeringens valg står med andre ord mellem at få solgt de almene boliger og at modvirke ghettodannelse.

Vi står fast på, at kommunerne skal have pligt til først og fremmest at anvise til boligafdelinger, hvor mere end 70 pct. af beboerne i den arbejdsduelige alder er i arbejde eller under uddannelse. Det vil sige, at de bedste boligafdelinger belastes mere end i dag, hvilket muligvis vil gøre dem usælgelige, men det bekymrer ikke Det Radikale Venstre. Der mangler almene boliger, og derfor skal de ikke sælges.

Regeringen vil tilskynde, mens vi vil forpligte. Det er forskellen mellem regeringens og Det Radikale Venstres forslag, og derfor stiller vi også krav om, at alle kommuner skal opstille klare mål for, hvad de vil gøre for at bryde den negative sociale arv, f.eks. med henblik på at øge antallet af børn, som er gode læsere, eller antallet af borgere, som er i arbejde. Kommunerne skal aflevere en redegørelse til regeringen for deres indsats, og på baggrund heraf bør regeringen udarbejde en redegørelse til Folketinget om, hvorledes det går med at udvikle et mere socialt afbalanceret Danmark.

Kl. 17.00

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Tak til ordføreren. Så er det ...

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):
Nej, jeg vil gerne sige lidt mere.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
O.k. Det var en kunstpause. Vi fortsætter.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):
På den baggrund vil jeg gerne sige tak for den modtagelse, som forslaget har fået. Tak til ordførerne fra regeringspartierne. Det Radikale Venstre vil gerne være med til at diskutere det forslag, som regeringen har lagt frem til at forebygge ghettodannelse, men som vi allerede har redegjort for, synes vi, at forslaget er noget læst i fugerne, hvad angår den konkrete del. Selvfølgelig er også Det Radikale Venstre opmærksom på, at det ikke bare handler om anvisningsret, men at det også i høj grad handler om, at vi får en anden kulturel og social udvikling i gang i de hærgede områder.

Alt det, der står i regeringens oplæg vedrørende lektiehjælp og mere socialt arbejde, jobhuse osv., er som skrevet af efter Det Radikale Venstres politiske program, og det kan vi kun støtte. Men vi mener, det er nødvendigt med nogle mere håndfaste redskaber end dem, regeringen har lagt frem, og det håber vi at vi kan deltage i forhandlinger om.

Også tak til Socialdemokratiet for den store opbakning til forslaget. Det glæder os, at vi kan fortsætte den linje, vi har været med til at lægge på området, og jeg tror, de to partier er enige om, at der er brug for en opstramning på området. Men man kan betragte det som en flertrinsraket, hvor man hele tiden bliver klogere og bygger oven på de initiativer, der allerede er taget.

Og til Dansk Folkeparti vil jeg sige, at Det Radikale Venstre er helt enig i, at vi kan ikke nøjes med at beskæftige os med mellem fem og ti boligområder. Vi er nødt til at beskæftige os med alle de områder i Danmark, hvor der er store sociale problemer.

SF vil ikke være med til at skrive rapporter, men det håber jeg vi kan skrive os ud af. Jeg tror, det er meget klogt, at vi tvinger kommunerne til hvert eneste år at opstille nogle konkrete målsætninger for, hvad de vil nå, når det gælder spørgsmålet om at bryde den sociale arv, og